№ 180. Środa 6. Sierpnia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzia.)

Podług wykazu c. k. władzy obwodowej w Tarnowie wynosiła ogólna suma składek na dotkniętych powodzia mieszkańców obwodu tarnowskiego z końcem lipca r. b. *36.188 zł. 56 c. w. austr. 1 kupon na 1 złr. 15 kr. m. k.; 2 kupony po 2 złr. 50 c. w. a., 20 rubli rosyjskich i 3 dukaty w złocie.*

Część nieurzędowa.

III.

Lwów, 5. sierpnia. Wspomnieliśmy w poprzedzajacym artykule o niedogodnościach, jakie za sobą pociąga podział członków izby na członków rzeczywistych i na zastępców, zwróciliśmy oraz uwagę na tę okoliczność, że właśnie zastępcy zwyczajnie udział biora w czynnościach izby. podczas gdy część rzeczywistych członków niezamieszkałych w siedzibie izby, tylko tytularnie do niej należy. Inna niedogodnościa wynikajaca z zastosowania w praktyce postanowień ustawy prow. z r. 1850 jest, mianowicie w naszym kraju, słaby udział, jaki ogół wyborców szczególnie po obwodach bierze w wyborach do izby. Przyczyna tego leży naszem zdaniem po części w tem, iz ogół wyborców nie jest nalezycie obeznany z celem i przeznaczeniem izb handlowo-przemysłowych, z drugiej zaś strony podstawa wyborów do izb zdaje się być zbyt obszerna i jakkolwiek sama przez się jest liberalna, w praktyce jednak okazuje się niezupełnie odpowiedna celowi, którym jest utworzenie jak najdoskonalszej reprezentacyi interesów handlowych i przemysłowych całego okręgu Ustawa prowizoryczna dzieli wszystkich wyborców do izby handlowej na dwie kategorye, mianowicie na należacych do stanu handlowego i na takich, co się trudnia przemysłem. I tak wyborca do izby Lwowskiej z kategoryi handlu jest kazdy kupiec, płacacy najmniej 8 złr. 40 kr. w. a. rocznego podatku zarobkowego bez dodatków, wyborcą zaś z kategoryi przemysłu jest każdy przemysłowiec, płacacy we Lwowie najmniej 8 złr. 40 kr. na prowincyi zaś najmniej 4 złr. 20 kr. podatku zarobkowego bez dodatków.

Do izby Lwowskiej nalezy ogółem 6405 wyborców, mianowicie 1486 ze stanu handlowego a 4918 ze stanu przemysłowego. Na miasto Lwów przypada 475 handlujących, 871 przemysłowców; na obwód Lwowski 36 handl., 396 przem.; na obwód Kołomyjski 248 handl., 713 przem ; Przemyski 208 handl., 650 przem.; Samborski 131 handl., 271 przem.; Sanocki 54 handl., 463 przem.; Stanisławowski 187 handl., 620 przem.; Stryjski 90 handl., 340 przem.; Żółkiewski 57 handl., 594 przem. Z tego wykazu widać, że liczba wyborców w każdym obwodzie i z obydwóch kategoryi jest dość znaczna. Udział jednak rzeczywisty jest tak słaby, iż częstokroć tylko kilkunastu wyborców stawi się do wyboru; wybory zaś stosownie do ustawy tak się odbywają, iz w kategoryi handlu bankierowie, hurtownicy i inni kupcy, którzy rozrządzają znacznemi kapitałami i rozgałęzione utrzymują stosunki handlowe, jako wyborcy do izby handlowej w jedną wchodzą kategorye z detailistami i kramarzami; w kategoryi zaś przemysłu, fabrykanci i w ogóle właściciele większych przedsiębiorstw przemysłowych, należą do jednej kategoryi z małymi rękodzielnikami i profesyonistami. Jakoż znaczniejsze przedsiębiorstwa przemysłowe po największej części nie brały dotychczas żadnego udziału w wyborach do izb, i rzeczywiście nie sa w nich dostatecznie reprezentowane. Tak np. przedsiębiorstwa gornicze, fabrykacya wódki, piwa, cukru, nafty, skór, papieru i t. p. nie jest reprezentowaną w izbie handlowo-przemysłowej Lwowskiej, lubo w okręgu tej izby przedsiębiorstwa tego rodzaju znakomitym są czynnikiem w gospodarstwie krajowym. Azeby więc także większym przedsiębiorstwom przemysłowym zabezpieczyć reprezentacyę w izbach, najstosowniejszą byłaby może zmiana w dotychczasowym regulaminie wyborczym w ten sposób, ażeby wyborcy głównych dwóch kategoryi t. j. handlu i przemysłu podzieleni byli na podrzedne kategorye, i jako odrębne grupy wybierały swoich reprezentantów do izby. W taki sposób osiągniętoby czynniejszy udział w wyborach, a w gronie izby byłyby reprezentowane główne gałęzie handlu i przemysłu krajowego.

Według obowiązującej dotychczas ustawy powołaną być może na rzeczywistego członka lub zastępcę do izby handlowo-przemysłowej tylko osoba mająca następujące przymioty: *a)* obywatelstwo państwa austryackiego, *b)* zupełne uzywanie praw cywilnych i politycznych, *c)* wiek najmniej lat 30, *d)* przynajmniej pięcioletnie posiadanie lub niezawisłe prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, stosownie do kategoryi wyborczej, nakoniec *e)* zwyczajne zamieszkanie rzeczywistych członków w okręgu, a zastepców w siedzibie izby. Wykluczone są wszystkie osoby, których majątek uległ konkursowi, i które nie zaspokoiły swoich wierzycieli, albo które dla zbrodni lub dla przestępstwa popełnionego z chciwości, lub przeciw publicznej obyczajności, zostały znane winnemi, albo też za inne jakie przekroczenie prawa przynajmniej na półroczne więzienie zostały skazane.

W czasie, kiedy powyższe postanowienia weszły w moc obowiązującą, nie istniało jeszcze prawo względem postępowania ugodnego *(Vergleichs-Verfahren)*. Przy rewizyi ustawy izb handlowych, prawo to zapewne w ten sposób zostanie uwzględnione, iż kazdy, ktokolwiek majątek swój poddał postępowaniu ugodnemu, a wierzycieli swoich nie zaspokoił w zupełności, powinien być wykluczony od wyboru do izby, bez względu na to, czyli postępowanie ugodne zostało przeprowadzone, lub nie. Warunki zaś przynajmniej pięcioletniego posiadania lub niezawisłego prowadzenia przedsiębiorstwa i wieku przynajmniej 30 lat, ścieśniają według naszego zdania zbytecznie prawo wybieralności. Przy zachowaniu wszystkich innych warunków, już trzechletnie prowadzenie interesu, a co do wieku, pełnoletność fizyczna czyli 24 lat, zdawałyby się dostateczne.

Monarchia Austryacka.

Z Tarnowa, 1. sierpnia zawiera niemiecka gazeta lwowska następującą korespondencyę:

Dawniejszemi czasy, a nawet w zeszłym roku jeszcze, wysyłano ztąd tylko dla spekulacyi lub na wyraźne zamówienia za granicę lub do sąsiednich krajów koronnych wszelkie artykuły wywozowe, trzymane tu zwykle na składach w znacznej ilości; dziś jednakże nastąpił zwrot pomyślniejszy w tutejszych stosunkach handlowych, gdyż kupcy i spekulanci przybywają sami na targ i załatwiają osobiście swoje kupna. Że producenci zyskują na tem wiele, niepotrzeba dowodzić, gdyż niejedno, na co przedtem niezwracał nawet uwagi komisyoner, znajduje teraz kupca, a miasto nasze cieszy się liczniejszym zjazdem cudzoziemców, który szczególniej hotelom znaczną korzyść przynosi. Byłoby rzeczą wielce pożądana, gdyby wszyscy zagraniczni kupcy, do których Polacy oprócz Prusaków liczą także Czechów, Morawców i Austryaków, załatwiali tą samą drogą swoje interesa handlowe, unikając tym sposobem wszelkiego zdzierstwa, jakie się zdarza przy pośrednictwach komisyonarzów i machlerzy.

Ze Lwowa zjechał tu komisarz telegrafu, któremu poruczono przełożyć linię telegraficzną z Krakowa do Tarnowa. Przy sposobności tego przełozenia, które najdalej w 8 dniach ukończone będzie, utworzona będzie zarazem linia komunikacyjna z Węgrami, i wszystkie trzy linie, które składały się dotąd z drutu miedzianego, będą połączone teraz z drutem żelaznym.

Inżynierowie i ich pomocnicy, którzy wytyczali projektowaną linię kolei z Tarnowa do Koszyc i mieli siedzibę swoją w Tarnowie, ukończyli już te pracę i przywołani zostali do Wiednia. Zdaje się, że także administracya kolei nadcisańskiej, której akcye znacznie już upadły, poznała teraz, że szkoda byłoby wkładać miliony w linię komunikacyjną, ktorej co do obrotu podróżnych i towarów niemożna wcale przepowiadać świetnej przyszłości.

Budowa dwupiątrowego domu mieszkalnego na tutejszym dworcu kolei, którą administracya poruczyła w drodze licytacyi przedsiębiorcom Smolce i Rouchetemu, postąpiła już tak dalece, że najdalej za 4 tygodnie będzie budynek ten już do użytku.

Z Czerniowiec donosi korespondent niemieckiej gazety lwowskiej, że sprawa regulacyi i zniesienia serwitutów na Bukowinie połączona jest równie jak w Galicyi z wielkiemi trudnościami. Największą zaś przeszkodą jest zupełna nieznajomość ustaw ze strony włościan, z czego naturalnie, w razie niepomyślnego dla nich wyroku, wypływa nieufność ku urzędnikom komisyi serwitutowych, do czego przyczynia się jeszcze bardziej ta okoliczność, że urzędnicy ci po największej części dla braku domów zajezdnych przemieszkuja w dworach właścicieli dóbr, a ztąd powstaje u włościan podejrzenie, jakoby urzędnicy cesarscy, porozumiewając się z właścicielem dóbr, nieznanym dla nich językiem, popierali tylko sprawę panów zaniedbujac zupełnie interesa gminy. Jakie skutki pociąga za sobą ta nieufność, przytacza korespondent jako przykład gminę Hlibokę, która z takim uporem obstaje przytem, że jest właścicielką całego pastwiska, iż musiano zesłać do wsi załogę złożoną ze 100 ludzi i skazać gminę na karę egzekucyjną po 30 cent. dziennie dla każdego żołnierza.

(Nota dyplomatyczna.) „*Donau Ztg.*“ zamieściła depeszę hr. Rechberga w odpowiedzi na oświadczenie hr. Bernstroffa względem przyłączenia Austryi do związku cłowego. Depesza ta z dnia 26. lipca datowana objęta jest następującem poleceniem do hrab. Karolyi w Berlinie.

Baron Weitner udzielił mi odpowiedź rządu swego na proponowane otwarcie negocyacyi w celu zawarcia przedstanowczą umowę względem przystąpienia Austryi do związku celnego. Mam zaszczyt przesłać W. Excell. kopię oświadczenia w mowie będącego.

Hr. Bernstroff przygotował już pewno W. Excell. na to, iż Prusy nie zechcą nam podać przyjaźnej ręki w ważnej tej sprawie. Znamy teraz powody, dla których rząd królewski propozycye nasze

odpiera, a niemogąc, powody te uznać, jako stanowcze i ostateczne, nie tracimy nadziei, iż będziem mogli dójść do tak ważnego postępu, jak połączenie Niemiec pod względem cłowem.

Rozbierzmy zarzuty Prus, są one dwojakiej natury.

Najsamprzód rząd królewski opiera się na tem, iż nie może jednostronnie złamać słowa Francyi danego.

Ważności tego zarzutu ze stanowiska naszego żadną miarą uznać niemożemy. Prawda, że Prusy negocyowały z Francyą, że parafowały protokół z dnia 29. marca, propozycye nasze nie mogą ich zwolnić, jak nam mówią — od zobowiązań względem Francyi przyjętych. My zaś odpowiadamy, że zobowiązania te nie mogły prawnie osłabić obowiązków dawniej względem nas przyjętych. Lecz pominąwszy na chwilę tę stronę toczącej się kwestyi, będziemy się na nią zapatrywać zupełnie ze stanowiska własnych oświadczeń pruskich. Nic na tem nie stracimy. Hr. Bernstroff sam przyznał, że słowo dane rzadowi francuzkiemu, zależy od warunku zawierzającego. Prusy zreszta negocyowały z Francyą nie w przymiocie swem indiwidualnem, jako mocarstwo europejskie, lecz w imieniu i z polecenia związku cłowego. Dla tego rząd królewski związał się co do parafowanej umowy, jedynie pod zastrzeżeniem przyzwolenia mandatów swoich, za co mu w imieniu całych Niemiec szczerze dziękujemy. Lecz czyż zastrzeżenie to ziszczone będzie? Zaiste niektóre rządy związku cłowego, między niemi Saksonia oświadczyły już przystąpienie swoje do umowy zaparafowanej. W izbach saskich usunięto wszystkie zarzuty przeciwko przystąpieniu. Własna reprezentacya Prus poszła za tym przykładem, spowodowana naglącym naciskiem rządu, lecz z drugiej strony notoryjną jest rzeczą, że w większej części państw do związku cłowego nie należących panuje największa niechęć ku tejże umowie, tak ze strony rządów jak ze strony ludów, niechęć pochodząca ze słusznej obawy o rozwój przemysłu niemieckiego. Jeżeli zaś związek cłowy w zupełnej swojej całości traktatu z Francyą zawartego nie zaakceptuje, to w takim razie nietylko Saksonia, według wyraźnego oświadczenia swego wolną będzie zupełnie w swych dalszych postanowieniach, ale nadto traktat ten przestanie być dla rządu pruskiego obowiązującym. Właśnie też przypadek ten propozycya nasza przypuszcza, gabinet zaś Berliński za pewne przyznać zechce, że z lada dniem przyjść może sytuacya przypuszczenie nasze urzeczywistniająca, zarzut zaś, iż Prusy nie mogą już z nami wdawać się w układy, sam z siebie upadnie.

A następnie wątpić o tem nie można, że rząd francuski świadomy jest okoliczności wyżej powołanych. Nie przepomniał on zapewne, że traktat z Prusami zawarty, wywołać musiał gruntowne obawy u innych rządów niemieckich. I ta okoliczność nie mogła mu być nieznaną, że właśnie nieuwzględnienie umów między Austryą a związkiem cłowym istniejących, głównym będzie powodem oporu rządów niemieckich. Z propozycyi, które Austrya związkowi cłowemu uczyniła, Francya przekonała się, iż gotowi jesteśmy, zastrzegając sobie zachowanie praw naszych i obronę interesów naszych, gotowi jesteśmy, jak mówię, łącznie z Prusami i innemi rządami niemieckiemi, uregulować stosunki handlowe z Francyą na liberalnych podstawach. Czyli w takiem położeniu rzeczy Francya nie przyzna, że trzymając się traktatu z dn. 29. marca, nie otworzy sobie drogi do związków handlowych z związkiem cłowym, jeżeli zaś zezwoli na negocyacye z związkiem cłowym wspólnie z Austryą, to w takim razie utoruje sobie drogę do ułatwień stosunków tych z dwoma wielkiemi państwami. A czyliż Prusy nawet, gdyby się uważały jako związane względem Francyi, czylizby Prusy tak wielkie w Paryżu napotkały trudności, oświadczając, iż w obec takiego położenia rzeczy poprzednio negocyować muszą z Austryą względem jej propozycyi?

Zdaje mi się, iż pierwsza część zarzutów Prus dostatecznie już zgłębiliśmy; przejdźmy teraz do punktu drugiego.

Hr. Bernstorff oświadcza, iż ułatwienia, które Prusy Francyi przyznały, opierają się na koniecznej potrzebie wewnętrznej reformy, że obecna taryfa cłowa związku cłowego już się przeżyła; że Prusy w żadnym razie nie będą się wiązać po za koniec 1865 roku jako terminu, w którym taryfa ta obowiązywać ich przestaje. Austrya zaś właśnie taryfę tę wziąść chce za podstawę negocyacyi. Wprawdzie przystano na rewizyę tejże taryfy, lecz wypadek tej rewizyi nader jest wątpliwy, bo trzeba ku temu jednomyślnej zgody wszystkich członków związku cłowego, a zatem i Austryi samej. Austrya zaś i Prusy nie zgadzają się między sobą co do doniosłości takowej rewizyi, Austrya bowiem wyraźnie oświadczyła, iż większą część ceł traktatem prusko-francuskim ustanowionych, w interesie przemysłu swego przyjąćby nie mogła. Prusy przeto muszą zachować sobie wszelką wolność swego postępowania i na propozycye nasze nigdyby nie przystały, nawet gdyby z Francyą żaden traktat nie był zawarty.

W obec twierdzeń powyższych, gdyby Prusy przy nich obstawać miały, wolno nam będzie zapytać się, czyliby trwanie związku cłowego nie było zarówno na szwank wystawione, jak ugoda cłowa z Austryą? Całe nasze postępowanie ręczy za to, że rewizya taryfy przez nas proponowana, nie w ciasnych zamknie się granicach, lecz ożywiona będzie dążnością wszelkich możliwych ułatwień; zdaje nam się, że koncesye, na które my zezwolimy, dojdą do tego kresu, po za który większa część członków związku cłowego pójść nie zechce. Przystąpienie nasze do związku cłowego, reformy jego polityki handlowej pewno nie utrudni, raczej popierać ją będzie. Wprawdzie jeżeli rząd pruski mniema, że życzeń i potrzeb innych członków związku cłowego tak jak i naszych uwzględniać nie potrzebuje, w takim razie może obstawać przy zupełnej swobodzie swych postanowień, której się zrzekł przystąpieniem swem do związku cłowego, i której zrzecby sie musiał w każdym związku podobnym. W takim jednak razie rząd pruski obierać dla siebie musi albo autonomię swoją, albo dłuższe trwanie związku cłowego; jedno z drugiem pogodzić się nie da. My zaś wierzyć nie możemy, ażeby do takiej ostateczności przyjść miało. Jakżeżby taryfa między Francyą a Prusami — nie bez wahania się Prus — ustanowiona, mogła się stać tak nagle nienaruszalnem noli me tangere? Czylizby mogło leżeć w interesie Prus, ażeby od przyjęcia tej taryfy robić zawisłym byt związku cłowego? Czylizby industrya pruska, przypuściwszy nawet, iż w obec przemożnego sąsiada zachodu żadnej protekcyi nie potrzebuje, czyliżby ta industrya w otwartym zupełnie odbycie do Austryi nie znalazła zupełnego ekwiwalentu, za zmianę taryfy francusko-pruskiej, jakiej Austrya i Niemcy południowe domagać się muszą? Co do tego punktu musimy zwrócić uwagę na różnicę argumentów p. Bernstorffa a naszych. Minister pruski uważa to jako rzecz dowiedziona, że zaakceptowanie ceł francusko-pruskich szkodliwemby było dla interesów Austryi, i dla tego nie chce wchodzić z nami w żadne negocyacye, w którychby Prusy na cłach powyższych opierać się nie mogły. My zaś z większą przychylnością dla sprzymierzonego mocarstwa rozpocząć chcemy te negocyacye, bo propozycye nasze spoczywają na naturalnym rozwoju wspólnych interesów handlowo-przemysłowych całych Niemiec, i dotąd gabinet pruski nie zdołał nas o tem przekonać, że przyszłość, jaka traktat prusko-francuski dla Prus otworzy, prawdziwym interesom państwa i ludu pruskiego odpowiednia będzie.

Moglibyśmy skończyć tu odpowiedź naszą na oświadczenie rzadu pruskiego w nocie z dn. 20. b. m. Musimy jednak odwołać się jeszcze do dalszego stanowczego powodu, na zasadzie którego mamy prawo domagać się, ażeby negocyowano z nami względem propozycyi naszych. Na zasadzie art. 25. konwencyi handlowej z d. 19. lutego 1853 r. żądamy wyraźnie, ażeby otwarte zostały negocyacye względem naszych propozycyi nie tylko ze względów utilitarności, ale na zasadzie prawa, jakie nam przysługuje. Według artykułu tego mieli zejść się w r. 1860 komisarze wszystkich państw do konwencyi należących, w celu porozumienia się o zlanie się obu części pod względem ceł, lub też gdyby zlanie się takie do skutku jeszcze przyjść nie mogło, o dalsze ułatwienia komunikacyi i możliwego zbliżenia się do siebie taryfów cłowych. Komisorya te zaiste odroczone zostały, lecz trwa zawsze obowiązek przychylenia się do nich. Austrya złożyła teraz szczegółowy program względem urzeczywistnienia powyższego artykułu konwencyi; rząd austryacki mniema, że związek cłowy, Prusy na czele swym mający, może odmówić jej traktowanie wspólne na zasadzie tych propozycyi.

Proszę więc Waszej Excel., ażebyś powyższe uwagi zakomunikował hr. Bernstorffowi dla należytego ich zgłębienia, i w tym celu doręczył p. ministrom kopię obecnego reskryptu.

Proszę przyjąć i t. d. *Rechberg.*

Stan austr. banku narodowego.

Stan czynny.	Dnia 31. lipca 1862		Dnia 30. lipca 1862	
	austr. wal.			
	złr.	c.	złr.	c.
Wybite złoto i sztaby	99,122.648	32	99,120.337	23
Wexle na miasta zagraniczne .	518.434	62.$_5$	1,026.853	29
Raty kolei południowej	28 000.000	—	28,000.000	—
Depozyt państwa w srebrze i wexlach zagranicznych . . .	5 288.654	52.$_5$	5,186.117	20
Eskontowane efekta	61 173.524	57	50.376.723	30
Zaliczki na papiery publiczne .	53 074.100	—	49,418.000	—
Ufundowany dług państwa . . .	38,384.154	94	38,751.454	94
Dług państwa pokryty dobrami skarbowemi	88 261.240	72.$_5$	88,799.735	84
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe	1.473.532	37.$_5$	1,394.132	37.$_5$
Zaliczki na pożyczkę z r. 1859	92.900.000	—	99,000.000	—
„ na pożyczkę londyńską	20 000.000	—	20 000.000	—
Pożyczka hypotekarna	58 325.455	51.$_5$	58,324.357	58
Obligacye indemnizacyjne . .	18 593.798	38	18,593.798	38
Efekta z funduszu do umorzenia długów państwa	30,965.747	12	30.965.747	12
Efekta funduszu rezerwowego .	10 871.405	72	10.871.405	72
„ funduszu pensyi	1.356.728	38	1.356.728	38
Gmachy i inwentarz	4 408.297	60.$_5$	4,408.297	60.$_5$
Soldi bieżących rachunków . .	380.776	73.$_5$	483.172	56.$_5$
Razem . .	613 098.499	53.$_5$	606.076.861	52.$_5$
Stan bierny.				
Fundusz banku	109 384.590	—	109 384.590	—
Fundusz rezerwowy	10.873.792	52	10.873.792	52
Obieg banknotów	442,727.753	—	440,164.957	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	1,349.565	66.$_5$	679.138	95.$_5$
Należytość administracyi finansowej	12.161.131	32	8.500.000	—
Listy zastawne w obiegu . . .	35.359.095	—	35.269.355	—
Fundusz pensyi	1,242.572	3	1,205.028	5
Soldi bieżących rachunków . .	—	—	—	—
Razem . .	613,098.499	53.$_5$	606,076.861	52.$_5$

Wiedeń, 4. sierpnia. (Wiadomości bieżace.) Prezydent ministrów Arcyksiażę Rainer przybędzie tu z Zürich jutro. „A. C.“ donosi, że Arcyksiaże ma przywieść teraz do skutku dawno ułożony projekt objazdu Węgier. Arcyksiażę Franciszek Karol udał sie z Schönbrunn do Ischl.

Minister stanu Schmerling udał się przedwczoraj wieczorem do Ischl, zkąd pojutrze powróci do Wiednia. Namiestnik hr. Palffy przybył tu przedwczoraj z Pesztu i miał długą konferencyę z kanclerzem nadwornym hr. Forgachem. Prezydent izby deputowanych Dr. Hein uda się we czwartek do Opawy. Namiestnik baron Poche udał sie przedwczoraj wieczorem do Berna, zkąd ma rozpocząć objazd Morawii.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z 29. lipca.)

W izbie wyższej na zapytanie lorda Strattforda de Redcliffe względem korsarstwa na wodach zaazyatyckich, odpowiada książę Somerset, pierwszy lord admiralicyi, że trudno jest położyć tamę rozbojom morskim, ponieważ korsarze mają statki tego rodzaju, iż przed ściagajacemi je okrętami wojennemi mogą bezpiecznie ratować się na wody płytkie; jednakowoż rząd angielski łącznie z holenderskim i hiszpańskim pracuje nad uorganizowaniem, za pomocą której możnaby korsarstwo na archipelagu indyjskim uśmierzyć.

W izbie niższej pułkownik Lykes zapytuje podsekretarza spraw zagranicznych, o ile prawdopodobnemi są doniesienia z Chin, wczorajszą pocztą otrzymane, według których związkowi w Shanghai ujrzeli sie zmuszeni opuścić wszystkie miasta i stanowiska, które Tajpingom odebrali, i do Shanghai ustąpić; według których dalej 400.000 powstańców miało z cała zaciekłością napaść na związkowych i spustoszyć okolicę Shanghai; nareszcie czy od rządu indyjskiego zażądano posiłków.

Layard odpowiada, że rząd nie otrzymał żadnej wiadomości, któraby te doniesienia stwierdziła. Najwyższy dowódzca wojska nie był zmuszony, lecz dla innych przyczyn uznał za stosowne ustąpić. Pojawieniu się 400 000 powstańców zaprzecza stanowczo, a pogłoska o żądaniu posiłków od rządu indyjskiego jest, ile mu wiadomo, bezzasadna. Sir Morton Peto proponuje uchwalić, że powinnością rządu Jej król. Mości jest, podczas feryi parlamentu wypracować projekt reformy administracyi marynarki. Motywując swój wniosek, powołuje się na wielokrotne uchwały izby względem reformy admiralicyi i administracyi marynarki, jako też na rozmaite niedostateczności w teraźniejszym systemie. Mowę jego przerywa jeden z deputowanych żądaniem policzenia członków, iż zaś nie było ich nawet 40 obecnych, nastąpiło odroczenie.

Włochy.

(Odezwa prefekta w Palermie.) Według telegramu z Turynu z dnia 2. sierpnia wydał prefekt tymczasowy w Palermie proklamacyę treści następującej: „Od niejakiego czasu panuje wielkie wzburzenie umysłów. Rząd nie zstępując z drogi prawa, nie sprzeciwiał sie dotąd temu, co się działo. Teraz jednak towarzystwo wyswobodzenia Włoch chwyta za broń, rząd ścierpieć tego nie może, i użyje wszelkich środków do rozpędzenia zbrojnych, w czem zawiadamiają się obywatele Palermu. Rząd nie może się zrzekać swych obowiązków. Nikt, chociażby imie jego najdroższe było narodowi, nie może wdzierać się w prawa Wiktora Emanuela, Króla przez naród obranego. — Dziennik *Monarchia nazionale* zapewnia, że rząd nie ścierpi wysadzania na ląd zbrojni przybywających. — Garibaldi udał się do Bosco-Ficuzzi, w prowincyi Corleone. W proklamacyi z Borgo-Ficuzzi datowanej mówi: Towarzysze, znów łączy nas święte prawo! Nie pytając się, dokąd się udamy, przybyliście tu dla walczenia z obcemi tyranami! Proszę Opatrzności, ażeby mi utrzymała zaufanie wasze. Mogę wam tylko przyrzekać prace i trudy. Byłoby zbytecznem żądać od was męztwa, lecz muszę żądać karności, karnością Rzymianie stali się panami świata. Pozyskajcie przychylność ludności naszej, szacunek walecznej armii naszej dla urzeczywistnienia zjednoczenia ojczyzny naszej. I tym razem Sycylianie wyprzedzą wielkie dzieła, do których naród nasz powołany jest.“ Na posiedzeniu senatu z dnia 2. sierpnia Ratazzi oświadczył, że rząd stara się przeszkodzić werbunkom; nie ścierpi żadnej wyprawy; środki właściwe zostały już przygotowane.

Grecya.

Ateny, 26. lipca. (Stronnictwo ruchu.) Ostatnie doniesienia o wypadkach wojennych w Czernogórze i Serbii uśmierzyły nieco niecierpliwość naszego stronnictwa ruchu, niemniej przeto pewne wzburzenie trwa ciagle, a wielka idea zjednoczenia wszystkich krain greckich nie przestaje zapalać umysły.

Francya jednak nie uznaje za dobre dobyć miecza w obronie tej idei, a Anglia nie ma wcale zamiaru na jej rozwój spokojnie poglądać. Dzienniki półurzędowe zachęcaja do cierpliwości i roztropności; wyrazają się, że Król i ministeryum mają także współczucie dla Greków, żyjących pod panowaniem tureckiem; lecz są przekonani, że tylko rozwiązanie kwestyi wschodniej za pośrednictwem głównych mocarstw europejskich, mogłoby ich życzenia przywieść do skutku, teraz zaś tak Król jak rząd muszą stosować się do istniejących traktatów. Wszystko, cokolwiekby dziś przedsięwzięto, mogłoby ojczyznę skompromitować, a może nawet zgubić. Te uwagi jednak są zupełnie bezskuteczne.

Główni szefowie buntu w Nauplii podpułkownik Artemis Michou i major Botzaris udali się parowcem mesażeryi z Smyrny na Pyräus do Genuy. To podsyca nadzieje członków stronnictwa ruchu. Sierżant Louros, który nieco zawcześnie chciał zdobyć Turcyę trzema żołnierzami, stawił się przed władzą królewska.

Kronika.

(Opera włoska we Lwowie.) Z dniem jutrzejszym rozpoczyna we Lwowie szereg przedstawień towarzystwo opery włoskiej pod dyrekcya pana E. Merelli z królewskiego teatru w Bruxeli. Na pierwsze przedstawienie zapowiedziany jest „Cyrulik sewilski.“

(Pożar.) D. 31. z. m. powstał z niewiadomej przyczyny pożar w Rzęsnie ruskiej w obwodzie lwowskim, w stodole tamtejszego włościanina Leszka Sz. i zgorzały trzy domy mieszkalne z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi, a co okropniejsza jeszcze, zginął w płomieniach trzyletni syn tego włościanina.

„Krakauer Ztg.“ z 4. b. m. pisze: Znany zaszczytnie barytonista i spiewak opery p. Leopold Miłaszewski, którego gościnne występy w dawniejszej operze tutejszej tkwią jeszcze w świeżej pamieci, zamierza, jak się dowiadujemy, spólnie ze śpiewaczką lwowską panią Kirchberger, dawać temi dniami koncerta w Tarnowie, a z początkiem września w Krakowie. Po ukończeniu podróży artystycznej, w ciągu której doznawał już w Czerniowcach jako też w innych miastach kraju i za granica najżyczliwszego przyjęcia, udaje sie pan Miłaszewski znowu do Ischlu i Salcburga, gdzie polskiego spiewaka przyjmowano z jak najwieksza gościnnościa.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 5. sierpnia. Na wczorajszym targu były następujące przecietne ceny: mec pszenicy (82 ℔) 4 zł. 48 c.; żyta (78 ℔) 2 zł. 82 c.; jęczmienia (67 ℔) 2 zł. 56 c.; owsa (51 ℔) 1 zł. 92 c; kartofli 1 zł. 12 c.; — cetnar siana 1 zł. 27 c.; okłotów 64 c.; — sąg drzewa bukowego 11 zł. 30 c., sosnowego 9 zł. 45 c.; — kubek krup pszennych 10 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 6 c., hreczanych 6 c.; — funt mąki pszennej 8 c., żytnej 7 c.; masła 44 c.; smalcu wieprzowego 48 c.; łoju 24 c.; — mas piwa lepszego 22 c., zwykłego 20 c.; wódki dobrej 18 stopn. 90 c., 15° surowej bez podatku 48 c. w. a.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów w pierwszej połowie lipca 1862 na targach w obwodzie sanockim.

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Dukla		Lisko		Dynów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	.	4	6	4	5	4	25	3	95	4	20
„ żyta . . .	2	75	2	72	2	70	2	50	2	50	2	50
„ jęczmienia .	2	6	2	2	1	75	2	.	2	.	1	90
„ owsa . . .	1	12	1	70	1	49	1	4	1	.	1	20
„ hreczki . .	.	.	2	80	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy .	.	.	3	80	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kartofli . .	1	20	.	80	.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	.	.	1	70	.	85	1	.	.	80	1	35
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	61	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	70	8	.	5	10	5	37	5	.	4	50
„ „ miękkiego	3	.	6	.	4	10	3	37	2	.	3	30
Funt mięsa wołowego	.	15	.	14	.	14	.	12	.	13	.	16
Mas okowity . . .	.	65	.	90	.	80	.	70	.	75	.	60

Ostatnie wiadomości.

Ze spraw krajowych nie przyniosła poczta nic ważnego. Na wzmiankę zasługuje tylko wiadomość podana w „*Vaterland*“, że rząd austryacki zniósł w stosunkach z federacyą szwajcarską wizę paszportową.

Najważniejsze są dzisiaj wiadomości z Włoch, gdzie widocznie zanosi się lada chwila na straszliwą katastrofę. Podniecany przez Garibaldego żywioł rewolucyjny, coraz jawniej swój sztandar rozwija, a ostatnia proklamacya Garibaldego z Ficuzzi, którą we właściwej rubryce podajemy, świadczy najwyraźniej, że zapowiadana od kilku dni wyprawa Garibaldzistów może sie już rozpoczęła nawet. Ale z drugiej też strony rząd występuje z całą energią, by przeszkodzić tej zgubnej dla kraju agitacyi. Sam Król wydał w odpowiedzi na proklamacyę Garibaldego manifest, w którym ubolewa, że w chwili, gdy Europa uznaje prawa Włoch, uwiedzeni młodzi ludzie, nie pomni swoich obowiązków i wdzięczności dla związkowych, dają hasło do wojny w imieniu Rzymu, ku któremu odnoszą się spólne życzenia i usiłowania Włochów. „Ja sam podniosłem, mówi król: standar Włoch ale nie idzie za tym sztandarem, kto narusza ustawy i uderza na bezpieczeństwo, lub wolność ojczyzny. Gdy wybije godzina, wasz król was powoła. Wszelkie inne hasło jest pobudką do buntu i wojny domowej. Manifest kończy się temi słowy: Cała odpowiedzialność i surowość ustaw spadnie na tych, którzy głosu mego nie słuchają, ja zaś utrzymam bez naruszenia godność mojej korony, ażebym miał prawo żądać od Europy zupełnej sprawiedliwości dla Włoch.“ — Ten manifest wydał król na dniu 3. b. m., a tego samego dnia oświadczył Ratazzi w izbie, że wydanie jego spowodowała pogłoska, jakoby rząd popierał werbunki ochotników. „Uznajemy mówił Ratazzi ważność usług Garibaldego, jednak zwyciężał on wtedy tylko, gdy walczył w imieniu Króla. Tylko Król i parlament reprezentują Włochy. Jeżeli Garibaldi zejdzie z drogi prawnej, podpadnie powszechnym ustawom, i ukarany będzie, jak każdy inny.“

Jest jednakże nadzieja, że Garibaldi, znając zamiary Króla, podda się im, i zaniecha wojny domowej. Po tem oświadczeniu przyjęła izba następującą mocyę: Izba podzielając szlachetne zamiary Króla, przechodzi do porządku dziennego.

Parlament **angielski** został już zamknięty zwykła uczta ministeryalną w Londynie, ale przedtem jeszcze poniósł rzad w izbie niższej dotkliwą klęskę przyjęciem poprawki Mra. Puller, azeby parafie kościelne miały prawo zaciągać pożyczki, czemu nadaremnie sprzeciwiał się lord Palmerston.

Układy Omera Baszy z Księciem Czernogóry, o których donosił telegram przed kilkoma dniami, nie odniosły żadnego skutku. Podług dzisiejszej depeszy z **Raguzy** z 3. sierpnia, Mirko nie chciał w żaden sposób przyjąć ultimatum Omera Baszy, i Czernogórcy gotują się na nowo do zaciętego oporu. Być może jednakże, że jeszcze wpływ dyplomacyi zagranicznej zdoła zapobiedz dalszemu rozlewowi krwi, gdyż, jak zapewnia telegram z Berlina z 3. b. m., otrzymał pruski poseł w Stambule zlecenie przywieść, jeśli można, do skutku zawieszenie broni w Czernogórze.

Z Królestwa Polskiego przynosi *Czas* tyle tylko nowego, ze w Warszawie nie ustają aresztowania, gdyż temi dniami aresztowano znowu kilku uczniów szkoły przygotowawczej, a wszystkim innym zabroniono wyjeżdżać z Warszawy, chociaż kursa nauk są już zamknięte.

Nakoniec donosi jeszcze *poczta atlantycka* z 24. lipca, że werbunki ochotników do armii północnej unii amerykańskiej wcale nie idą pomyślnie, i gubernator w Ohio zmuszony był wydać proklamacyę z oznajmieniem, ze w razie niepomyślnego wypadku werbunków, zarzadzi przymusowy pobór do wojska. Dalej dowiadujemy się z tego samego telegramu, że jenerał Pope stoczył pomyślną potyczkę z separatystami pod Frederiksburgiem, i ze proklamacya prezydenta Lincolna pozwala konfiskować majątki separatystów na cele wojskowe.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. sierpnia.

Hotel rosyjski: PP. Orłowski Antoni, z Podola. — Komarnicki Bolesław, z Sasowa.
Hotel europejski: Młocki Franciszek, z Hurnia.
Hotel angielski: Czajkowski Hipolit, z Dytiatycz.
Zajazd Krynickiego: Kronstein Hipolit, z Przemyślan.
Zajazd podolski: Mossoczy Kazmierz dr. med., z Żurawna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. sierpnia.

PP. Kołowski Mieczysław c. k. porucz., do Glinian. — Starzewski Wł. c. k. notaryusz, do Stanisławowa. — Bednarski Piotr, hr. Ledochowski Roman i Czosnowski Borys, do Krakowa. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. Czarnowski Jan, do Pragi. — Głowacki Fortunat, do Dukli. — Rylski Antoni, do Narola. — Lisowski Rudolf, do Leszowic. — Janocha Antoni, do Stryja. — Ks. Ghika Teodor, do Mołdawii.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. sierpnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0 Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po wietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
6. god. zrana	325 82	+ 17.0	71 9	półn.	sł	pogoda
2. god. po poł.	325 81	+ 19.4	54 8	półn. zachodni	„	„
10. god. wiecz.	326.98	+ 70 2	70 0	zachodni	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 5. sierpnia.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	93	6	
Dukat cesarski		5	95	6	2
Półimperyał zł. rosyjski		10	27	10	37
Rubel srebrny rosyjski	„	1	95	1	97
Talar pruski	„	1	86	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	80	30	81	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	30	85	25
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	93	71	60
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	82	33	83	5
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	227	—	229	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 5. sierpnia.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	—	80	59	1	3 7/9
Dawne „ „ 100 „ „	84	—	84	43	1	3 2/3

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 5 sierpnia

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82 85 Metaliki po 5% za 100 zł. 71 45; po 4½% za 100 zł —. ; po 4% za 100 zł. —. . Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. — ; Węgier — —. Galicyi .— ; Bukowiny —. ; Akcye Banku narodowego sztuka 798 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 215 — ; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 fuutów szterl. 127 —. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. . — .

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 3 dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —. . półkorony —. . Srebro 124.75

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej od dnia 1. sierpnia 1862.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcarów w walucie austryackiej.

Rzeźnik	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół żebro	Łopatka	Piers (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Bass Berl	Cela nr. 1	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kohman Antoni syn	„ 2	w jatkach krakowskich nr 1	.	24	.	.	.	.	.	.	.	24	24	24	24	24	24	24
Marder Aron	„ 3	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Sidorowicz Stanisław	„ 4	w jatkach krakowskich nr 1	.	24	.	24	.	.	.	.	.	24	24	24	24	24	24	24
Luft Israel Mayer	„ 5	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Motylewski Klemens	„ 6	w jatkach krakowskich nr 1	.	24	.	24	.	.	.	.	.	24	24	24	24	24	24	24
Eichler Mayer	„ 7	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kimmel Abraham	„ 8	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Luft Fischel	„ 10	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Blasberg Dawid Majer	„ 11	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feibel	„ 12	w jatkach krakowskich nr 1	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feibel	buda nr. 1	obok domu nr. 6 i 7¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Tafel Mayer Baruch	„ 2	obok domu nr. 6 i 7¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Piper Süssmann	„ 3	obok domu nr. 6 i 7¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Eichler Mayer	„ 11	obok domu nr. 6 i 7¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Horn Aron	„ 8	obok domu nr. 6 i 7¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Steppler Izak	„ 12	obok domu nr. 62¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schall Mayer	„ 4	Nr. 598¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Bracia Mokrzyccy	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kugel Chaim Berl	„ 7	naprzeciw rzeźni żydowskiej	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feibel	„ 19	naprzeciw rzeźni żydowskiej	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Teteles Hersz	„ 14	Nr 24¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kimmel Ester Beile	„ 20	Nr 24¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kugel Leiser	„ 13	Nr. 413¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Hübel Efroim	„ 10	Nr. 26¾	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26	26	26	26	26	26	25
Eichler Beile	„ 17	Nr 515¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feibel	„ 18	obok łazni parowej	26	26	26	25	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Luft Israel Majer	„ 9	Nr. 475¾.	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kimmel Benzion	„ 5	Nr. 598¾	26	26	26	26	26	26	26	45	26	26	26	26	26	26	26	26

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, 1. sierpnia 1862.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.